

jag känner.

Jag har tagit för princip att ej skrifva i tidningar något Polemiskt om jag ej blir anfallen eller skall försvara en annan anfallen, men att i sådan händelse gå hårdhänt tillväga. Nu är min Recensent ett sådant *kräk*, att af Honom efter en sådan handläggning ej blir mycket öfrigt och en sådan medfart med en *stackare* är alltid obehaglig. Med nästa Post skall Du få repliken.

10 Tack för bjudningarne till Julen. Mera derom härnäst. På förhand blott vare sagdt att Du är tokig som vill hafva någon till Dig under smekmånaderne. Jag vill ej vara den förste, för hvilken Din Unga Fru, får den första reprimangen och det inträffar lätt då Herrn har fremmande i huset, om ej för annat, så för grumlet i en kaffe kopp.

Nej var Du i Guds namn ensam och njut af smekmånaden, sedan kan Du tala som en stadig äkta man i sommar med en gammal

Vän
J. J. Nvr

20

186 J. V. SNELLMAN – C. A. HAGBERG 13. XI 1845
Lunds Universitetsbibliotek

Högtärade Bror!

För sednaste vänskapsfulla bref får jag på det broderligaste tacka. Den fortfarande goda tanke, Du hyser om mina små sträfvanden, har fröjdat mig. Ty man må vara huru härdad som helst mot hopens bifall eller tadel; man begär dock erkännande af dem, som förmå grunda
30 detta på eget omdöme.

Anse Goda Bror! mina ordres och contraordres icke vittna om någon desordres i sinnelaget. Ansökningen var framkallad af omtanke för egen förkofran. Men de sträfvanden, hvilka nu fått någon liten lyftning i fäderneslandet, och quorum ego pars parva fui – göra det mig omöjligt att för all tid skiljas från Finland. Ty vid eller utom
40 Universitetet har jag ett fält för verksamhet, som är första pligt. Skulle dock vårt lands förhållanden tillåtit mig några års vistelse i Lund och Tyskland, hade jag äfven fått försöka verka något för vetenskapen och i händelse af framgång vunnit större inflytande för framtida arbete i våra inhemska angelägenheter – Finska nationalitetens. Med den ansträngda sysselsättning, jag nu har, står en publicists vanliga öde, allt magrare innehåll och allt stelare form, mig hardt nära för ögonen. Då jag nu försakar utsigten till en möjlig anställning i Lund, är min fasta öfvertygelse, att jag offerar min egen förmåga. Min tröst måste blifva att med det lilla, som återstår (af det lilla), hafva hållit ärliga ut.

Se i dessa förnyade förklaringar min goda ifver att intet förlora i Din vänskapsfulla åtanke.

Jag hoppas, att Afzelius får platsen, såsom kanske i all händelse skulle skett. Hans raska ifver lofvar Edert Universitet mycket godt,
50 både för ungdomen och för Universitetets ställning till landet. Jag tror, att det sednare för de Svenska Universiteternas fördel är en sak att högeligen behjerta. För sin verksamhet som vetenskapsman har Afzelius äfven gifvit bättre löften, än hvad sedvanligen plär belöpa sig på en ung Professorskandidat.

Mig har fallit in, att kanske fullmakt skulle behöfvas för återtagan-

det af min ansökning. Jag fördyrar derföre brefvets lösen med en dylik.

Min upprepade hjertliga tacksägelse för betygd vänskap och vänskapstjenster. Det gör mig ledsen att icke kunna hoppas få visa någon återtjenst. Var försäkrad, att jag dertill vore den villigaste, och att jag alltid med Högaktning och tillgifvenhet är

Din
Broder och tjänare
Snellman

10

Kuopio d. 13 November 1845.

P. S. Låt genom / PostDirektionen / verket / »i tid» anmäla Ditt litteraturblad till prenumeration äfven i Finland. Folket kommer sig sednare icke till.

187 J. J. NERVANDER – J. V. SNELLMAN 14.XI 1845 HUB, JVS handskriftssamling

20

Min Heders Broder,

Då Du får detta bref, så är Du installerad i Ditt nya stånd och »allting är riktigt klareradt och gjort»; jag upprepar derföre blott ännu engång mina innerliga och broderliga välgångs-önskingar för Dig och Din unga Fru, som säkerligen af Dig blifvit på förhand prevenerad derom att när Hon fått Dig till man, så måste Hon på samma räkning hålla till godo att ha mig som Bror. Tag derföre ut Brorskyssen af Henne på mina vägnar, tills jag sjelf får träffa Henne, då jag i förlitande på Din goda smak, säkert med särdeles nöje ytterliga skall besegla Duskapet.

30

Skulle Du riktigt besinna hvad Din frid tillhör, så skulle Du använda Dina smekmånader på samma sätt som de praktiska Engelsmännen, d. v. s. göra en resa, och det till Helsingfors, der Du hos mig kan få ett snyggt, ensamt rum till sängkammare i nedra byggningen och för öfrigt om dagen hålla till godo med öfra våningen. Visserligen har Du beslutit att ej sjelf resa till Helsingfors, men nu måste hvar *man* inse att Du ej kan lemna Din Fru »på landsvägen» i fall Hon från Henriksdal vill vika in till Hufvudstaden. Före bestås som vanligt till Julen, straxt efter termins slut. Skrif nu snart att »Herrskapet» kommer.

40

Ännu hörs intet af Litonii möbler. Det var i en olycklig stund som Du anmodade Backman, att dela bestyret med möblerne, som eljest längesen varit färdiga. Han råkade i kax med Litonius, som redan åtagit sig att hafva dem färdiga till sista ångfartyg; men stött öfver Backmans förståsigpåar-gnat, afsade sig hela beställningen och först sedermera genom lirk kunde förmås att sälja de *färdiga* möblerne, hvilkas pris Backman medger vara ytterst billigt, ehuru Han påstod att alla möbler i Helsingfors göras på fusk. Hela scenen var ytterst löjlig; men följden är Litonius nu låter vänta på de öfriga möblerne.

50

Då jag fick underrättelse af Dig att Du tänkte söka Dig till Lund, så iakttog jag noga Ditt förbud att ej låta förljuda derom. Ett enda undantag gjorde jag derifrån, derigenom att jag underrättade Grefve Armfelt derom och frågade huru vida Han ej kunde göra något för att hålla Dig kvar. Jag proponerade att Han skulle skaffa Dig 500 Silfver